ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ — ବିରାଶିତମ ପର୍ବ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ପହେଳୀର ଉନ୍ମୋଚନ: ଦାନିୟେଲ ୧୧ ର ଇତିହାସ ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମରେ "ଦୈନିକ"ର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger
2024-02-15

ଆମେ 1863 ଠାରୁ 1989 ରେ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ, Adventism ର ଚାରି ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ସମୀକ୍ଷା କରି ସାରିବା ପରେ, ଆମର ଧ୍ୟାନ 1989 ରେ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଯିବ। ସେହି ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରୋର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା। 1989 ରେ, ଆମର ଛୋଟ Sabbath ଅଧ୍ୟୟନ-ଦଳ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ସଂସ୍କାର-ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଆବିଷ୍କାର କଲା, ଯାହାକୁ Future for America ପ୍ରାୟତଃ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ, ଏବଂ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କାର-ରେଖାରେ ଘଟଣାମାଳାର କ୍ରମକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଯାହା ଫଳରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଜଣେ ଛାତ୍ର "line upon line" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୃଷ୍ଟିର ପଦ୍ଧତିର ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରେ।

କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ (1992), ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରି ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଥିଲି। ସେହି ପ୍ରବନ୍ଧଟି ମୋର ନିଜସ୍ୱ ସନ୍ତୋଷ ପାଇଁ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ମୋର ନ କୌଣସି କ୍ଷମତା ଥିଲା, ନ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା। 1994 ସୁଦ୍ଧା, ସେହି ପ୍ରବନ୍ଧଟି ଗୋଟିଏ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂସମର୍ଥିତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା, ଏବଂ 1995ରେ, ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରୁଥିବା ଏଗାରଟି ଲେଖାର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା, ସେହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଏକ ମାସିକ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଦାନିଏଲ ଏଗାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ଅତ୍ୟଳ୍ପ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭ ମିଳେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣଟି, ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିବା ପ୍ରୟୋଗର ବୈଧତା ପକ୍ଷରେ ଏକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୁକ୍ତିରେ ପରିଣତ ହେଲା।

> "ଆମ ପାଖରେ ହାରାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। ବିପଦ୍‌ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି। ଜଗତ ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମାରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଉଠିଛି। ଶୀଘ୍ର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କ୍ଲେଶର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ। ଦାନିୟେଲର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରାୟଃ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣତାକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି। ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣରେ ଯାହା କିଛି ଇତିହାସ ଘଟିଯାଇଛି, ତାହାର ବହୁ ଅଂଶ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ତ୍ରିଂଶତମ ପଦରେ ଏକ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯାହା 'ବିଷଣ୍ଣ ହେବ, [ଦାନିୟେଲ 11:30–36 ଉଦ୍ଧୃତ।]"
>
> "ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ।" Manuscript Releases, ସଂଖ୍ୟା 13, 394.

ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ 1798 ହେଉଛି "ଶେଷକାଳ"।

> "କିନ୍ତୁ ଶେଷ ସମୟରେ," ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କହନ୍ତି, "'ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଧାଉଥିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ।' ଦାନିଏଲ 12:4.... 1798 ମସିହାଠାରୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଛି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ଅନେକେ ନିକଟସ୍ଥ ବିଚାରର ଗମ୍ଭୀର ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି।" The Great Controversy, 356.

ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଚାଳିଶତମ ପଦ ଏହି କଥା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ: "ଏବଂ ଶେଷ ସମୟରେ।"

> ଅନ୍ତକାଳରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ; ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜା ରଥ, ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ ଓ ଅନେକ ଜାହାଜ ସହ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାତ୍ୟା ପରି ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆସିବ; ଏବଂ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ବନ୍ୟାପ୍ରବାହ ପରି ଭାସିଯିବ ଓ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ। ଦାନିଏଲ 11:40।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମର୍ଥନ ବିନା ମଧ୍ୟ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଚାଳିଶତମ ପଦ 1798 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଘଟଣାମାଳାର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ମାନବୀୟ କୃପାକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଏ; କାରଣ ଦାନିଏଲର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ କୁହାଯାଇଛି, "ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୀଖାଏଲ ଉଠିବେ," ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୀଖାଏଲ ଉଠନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମାନବୀୟ କୃପାକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

> "'ସେହି ସମୟରେ ମୀଖାଏଲ, ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ସେହି ମହାନ ଅଧିପତି, ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏମିତି ବିପଦର କାଳ ହେବ, ଯେପରି କୌଣସି ଜାତି ରହିଆସିଥିବା ସମୟରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ ଜନମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନାମ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ମିଳିବ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ।' ଦାନିୟେଲ 12:1।"
>
> "ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଯେତେବେଳେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ପୃଥିବୀର ଦୋଷୀ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପା ଆଉ ନିବେଦନ କରେ ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିସାରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ 'ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,' 'ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜତା,' ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ଘଡ଼ି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି। ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦୂତମାନେ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଭାବରେ ଏପଟୁ ସେପଟୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀରୁ ଫେରୁଥିବା ଜଣେ ଦୂତ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି; ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ଜଗତ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଦୈବୀ ବିଧିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ 'ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର' ପାଇଛନ୍ତି। ତାପରେ ଯୀଶୁ ଉପରସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରେ ନିଜ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବନ୍ଦ କରନ୍ତି। ସେ ନିଜ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହନ୍ତି, 'ସମାପ୍ତ ହେଲା;' ଏବଂ ସେ ଗମ୍ଭୀର ଘୋଷଣା କରୁଥିବାବେଳେ ସମସ୍ତ ଦୂତସେନା ନିଜନିଜ ମୁକୁଟ ଖୋଲି ରଖନ୍ତି: 'ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଅନ୍ୟାୟୀ ହିଁ ରହୁ: ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଅଶୁଚି ହିଁ ରହୁ: ଏବଂ ଯେ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଧାର୍ମିକ ହିଁ ରହୁ: ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ପବିତ୍ର ହିଁ ରହୁ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:11। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲା ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇସାରିଛି।" ଦ ଗ୍ରେଟ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଭର୍ସି, 613।

ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଚାଳିଶ ପଦ 1798 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦରେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ରାଜା (ପାପାସୀ) ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବାବେଳେ ତାହାର ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚେ, ସେତେବେଳେ ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ; କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ କୁହାଯାଇଛି, "ଏବଂ ସେ ସମୟରେ," ଏହିପରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ "ସମୟ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରି, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦ ଅଟେ। ଉତ୍ତରର ରାଜା (ପାପାସୀ) ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିରେ ତାହାର ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚେ।

ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦର ଇତିହାସ ଏକ ଘଟଣାକ୍ରମକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଶେଷରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଜୀବିତ ଥିବା ସମୟରେ, 1798 ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ତାଙ୍କର ଅତୀତ ଇତିହାସର ଅଂଶ ଥିଲା। ସେ ଯେତେବେଳେ କହିଥିଲେ ଯେ "ଦାନିଏଲର ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣର ବହୁତ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି," ସେ କେବଳ 1798 ପରେ ଏବଂ ମୀଖାଏଲ ଉଠି ଠିଆ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଘଟୁଥିବା ଇତିହାସକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିବେ। ପରେ ସେ ବିଶେଷ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ "ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପୂରଣରେ ଯେଉଁ ଇତିହାସ ଘଟିଯାଇଛି, ତାହାର ବହୁ ଅଂଶ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ," ଏହିପରି କରି ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଛାତ୍ରକୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋର ଶେଷ ଇତିହାସ—ଯାହା "ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣର ବହୁତ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି"—ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇତିହାସିକ ଅଂଶମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପୂର୍ବରୂପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି।

ସେ ସେହି ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କୁଞ୍ଜିକାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିସାରିବା ପରେ, ସେ ପରେ ତିରିଶରୁ ଛତିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରନ୍ତି, ଏବଂ କହନ୍ତି, "ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟସମୂହଙ୍କ ସଦୃଶ ଘଟଣାମାନ ଘଟିବ।" ଯେମାନେ ଦାନିୟେଲ ୧୧ର ଅନ୍ତିମ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁଥିଲେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଏକ କୁଞ୍ଜିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା। ସେହି କୁଞ୍ଜିକା ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଦାନିୟେଲ ୧୧ର ଅନ୍ତିମ ଛଅଟି ପଦର ଇତିହାସ, ତିରିଶରୁ ଛତିଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ସହ ଏକ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା। ଏହି ପ୍ରକାଶନରୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଆଲୋକ ମିଳେ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯାହା ବିବେଚନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେହା ହେଲା ଦାନିୟେଲ ୧୧ର

୩୧୧ମ ପଦରେ “ନିତ୍ୟ ” କୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଏ।

ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଘଟଣାମାଳାର କ୍ରମକୁ ଯେ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ଠିକ ଭାବେ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଜଣେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଖରେ “the daily” ବିଷୟରେ ଠିକ ବୁଝାମଣା ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରାଳୟ ସେବାକୁ ହଟାଇ ନିଆଯାଇବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, କିମ୍ବା ଯଦି ଏହା ପୌରାଣିକ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ହଟାଇ ଦେବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ତେବେ ଯଦି ଆପଣ ସଠିକ ଭାବେ ସେହି ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯାହା ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହିପରି ଲେଖିଥିଲେ, “Scenes similar to those described in these words will take place,” ତେବେ ଏହାକୁ ବୁଝିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ।

ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ, ଲାଓଦିକିଆ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନ୍‌ର ପତନକୁ ଦାନିୟେଲ ଏଗାରର ଚାଳିଶତମ ପଦର ପୂରଣ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ପଦ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସେହି ସମସ୍ତ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଯେମାନେ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଚାଳିଶତମ ପଦର ପୂରଣ ସହ ଆସିଥିବା ଜ୍ଞାନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୃଦ୍ଧିକୁ ସଠିକ ଭାବେ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ “the daily”ର ସଠିକ ବୁଝାମଣା ତାହାବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ବିଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଂଶରେ, ଏହି ସଠିକ ବୁଝାମଣା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ସେହି ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଂଶ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ୱିଲିୟମ ମିଲରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ।

କିନ୍ତୁ ବିଶତମ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଡେଢ଼ ଦଶକ ସମୟରେ, “ନିତ୍ୟ” କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଶୈତାନୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣଟି ଏକ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟକ ମତ ଥିଲା, ଏବଂ “ନିତ୍ୟ” ପୌତ୍ତଳିକତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ ବୋଲିଥିବା ସତ୍ୟକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦେବା ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ ଆପଣ ଲାଉଡିକିୟ ଐତିହାସିକ ସଂଶୋଧନବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଶୁଣିବେ ଯେ, “ନିତ୍ୟ” ବିଷୟଟିକୁ “ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନରେ ପରିଣତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ,” କିମ୍ବା “ ‘ନିତ୍ୟ’ ବିଷୟଟିକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।” ଏହି ବିଶେଷ ଆଲୋଚନାରେ ଯେତେବେଳେ ସଂଶୋଧନବାଦୀମାନେ ଅଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସଦା ଯାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ସେଇ ଶର୍ତ୍ତ, ଯାହାକି ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ସଦା ବିଧିବଦ୍ଧ କରି ରଖିଥିଲା। ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ଏଲ୍ଡର ହାସ୍କେଲଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ।

ବିଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଶକରେ ପ୍ରେସ୍କଟ୍ ଏବଂ ଡାନିଏଲ୍ସଙ୍କ ଆକ୍ରମଣବିରୋଧରେ “ଦୈନିକ” ବିଷୟର ସଠିକ୍ ବୁଝାମଣାର ପକ୍ଷସମର୍ଥନର ନେତୃତ୍ୱ ଏଲ୍ଡର ହାସ୍କେଲ୍ କରୁଥିଲେ। ନିକଟରୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ, କାରଣ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କେବେମଧ୍ୟ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ “ଦୈନିକ” ବିଷୟରେ ହାସ୍କେଲ୍‌ଙ୍କ ବୁଝାମଣା ଭୁଲ୍ ଥିଲା; ସେ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଚାଲୁ ରହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ, କାରଣ ସତ୍ୟର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରେସ୍କଟ୍ ଏବଂ ଡାନିଏଲ୍ସ) ତାଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅବିରତ ମଞ୍ଚ ଯୋଗାଇବାକୁ ପ୍ରଭୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନଥିଲେ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ହାସ୍କେଲ୍‌ଙ୍କୁ “ଚାର୍ଟ” ବିଷୟରେ ତିରସ୍କାର କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯେ ଚାର୍ଟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ସେହା ହେଉଛି 1843 ର ଚାର୍ଟ। ସେହି ବିବାଦରେ ସାକ୍ଷ୍ୟରୂପେ ହାସ୍କେଲ୍ 1843 ର ଚାର୍ଟକୁ ପୁନରୁତ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ କେବଳ ତାହାକୁ ପୁନରୁତ୍ପାଦନ କରି ରୁକିଯାଇନଥିଲେ; ଚାର୍ଟର ତଳ ଭାଗରେ ସେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସେହି ଉଦ୍ଧୃତିକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ କହୁଛନ୍ତି, “1843 ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।” ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ପଢ଼ିବେ, ସେ “ଏହି ସମୟରେ” ବୋଲି କେତେଥର କହିଛନ୍ତି, ତାହା ଗଣନା କରନ୍ତୁ।

> “‘ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଛି, ଏହି ସମୟରେ ରିଭ୍ୟୁରେ ଏମିତି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତେଜିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ଯାହା ମନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର କରିବା ପ୍ରବଣତା ରଖେ.... ଅନାବଶ୍ୟକ ବିବାଦରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ଏବେ ସମୟ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନର ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଗଭୀର ଗମ୍ଭୀରତାରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ। ଆତ୍ମା ଓ ମନର ପବିତ୍ରୀକରଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ।’”

> “ଆମେ ଏକତାବଦ୍ଧ ମୋର୍ଚ୍ଚା ରକ୍ଷା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ମୋତେ ସତର୍କବାଣୀ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ସମୟରେ ଏହା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ। ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଆମେ ସର୍ବାଧିକ ସତର୍କତା ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ।”

> “ମୁଁ ଏଲ୍ଡର୍ ପ୍ରେସ୍କଟ୍‌ଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲି, ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯେ Review ରେ ଏମିତି ବିଷୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାବଧାନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଆମର ଅତୀତ ଅନୁଭବରେ ତ୍ରୁଟି ଦେଖାଇବାକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରୁଛି ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୋଇପାରେ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯେ, ଯେ ବିଷୟରେ ସେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ଭୁଲ ହୋଇଛି, ସେହିଟି କୌଣସି ମୂଳଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯଦି ଏବେ ତାହାକୁ ପ୍ରମୁଖତା ଦିଆଯାଏ, ଆମର ଶତ୍ରୁମାନେ ତାହାର ସୁଯୋଗ ନେବେ, ଏବଂ ତିଳକୁ ତାଳ କରିଦେବେ।”

> “ମୁଁ ତୁମକୁ ମଧ କହୁଛି ଯେ, ଏହି ବିଷୟ [DANIEL 8 ର “DAILY” ର ପରିଚୟ] କୁ ଏହି ସମୟରେ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ନାହିଁ, ମୋର ଭାଇ, ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଯେ ଆମର ଅଭିଜ୍ଞତାର ଏହି ସଙ୍କଟକାଳରେ, ଯେଉଁ ଚାର୍ଟକୁ ତୁମେ ପୁନଃପ୍ରକାଶ କରାଇଛ, ସେହିଟି ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ତୁମେ ଏହି ବିଷୟରେ ଏକ ଭୁଲ କରିଛ। ଶୈତାନ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏମିତି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି ହେଉ, ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ। କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଆମର ସେବକମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନରେ ବିବାଦରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖି ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ବହୁତ ବଢ଼ାଇ ଦେଖାଇବେ।”

> “ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି ପକ୍ଷରେ କ'ଣ କୁହାଯାଇପାରେ ବୋଲି ଯେତେଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଏହି ସମୟରେ ନିରବତା ହିଁ ବକ୍ତୃତା ସମାନ। ଆମ ପ୍ରମୁଖ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଖୋଜି ସାତାନ ନଜର ରଖିଛି। ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକମତକୁ ଆସିପାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଚାର୍ଟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଏକ ଭୁଲ ଥିଲା। ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନଭାବେ କାମ କରିନାହାଁ, କାରଣ ଏମିତି ଏକ ବିଷୟକୁ ସାମ୍ନାକୁ ଆଣିଛ, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ମତାମତର ପ୍ରକାଶକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବ; କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଂଶକୁ ଟାଣିମେଡ଼ି କରି ଏମିତି ଅର୍ଥ କରାଯିବ, ଯାହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ପକ୍ଷରେ କେବଳ କ୍ଷତିକାରକ ହେବ। ଯେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା କଥନଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ପୂର୍ବରୁହିଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାମ ଅଛି।” Manuscript Releases, volume 9, 106, 107.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲୁ ଯେ ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ କହିଥିଲେ, ଯେମାନେ ବିଚାରର ସମୟର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର “the daily” ବିଷୟରେ ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରେସ୍କଟ୍ ଓ ଡାନିଏଲ୍ସଙ୍କର ଏହି ମତ—ଯେ “the daily” ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ଶୟତାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା। ସେ ହାସ୍କେଲ୍‌ଙ୍କୁ ଏହି ବିବାଦକୁ ଚାଲୁ ରହିବାକୁ ଦେଇଥିବା ପାଇଁ ତିରସ୍କାର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ “the daily” କ'ଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ ପାଇଁ ନୁହେଁ। ସେ ସମୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “the daily” ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରଦୂତମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଦାନିଏଲ୍ ଏଗାରର ସେହି ପଦ, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ “the time of the end” ସମୟରେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ଦଶକ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ (1989) “the daily” ବିଷୟରେ ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ଗୁରୁତ୍ୱ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ। ପୁନର୍ବ୍ୟାଖ୍ୟାବାଦୀମାନେ ସଦା ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ସେହି ସୀମାବଦ୍ଧତାଗୁଡ଼ିକୁ—ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଥିଲା—ତାଙ୍କର କଳ୍ପିତ କାହାଣୀମାନଙ୍କର ଥାଳିରୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତି। ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅନୁଛେଦରେ ସମୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ସୀମାବଦ୍ଧତାକୁ ଗଣନା କରନ୍ତୁ।

> “ଦାନିଏଲ 8ର ‘ନିତ୍ୟ’ର ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜ ମତକୁ ଜୋରଦେଇ ପ୍ରଚାର କରିବାରେ ସକ୍ରିୟ ଥିବା ଭାଇ ବଟଲର, ଲଫବରୋ, ହାସ୍କେଲ୍, ସ୍ମିଥ୍, ଗିଲବର୍ଟ, ଡାନିଏଲ୍ସ, ପ୍ରେସ୍କଟ୍, ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର କହିବାକୁ କିଛି କଥା ଅଛି। ଏହାକୁ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ପ୍ରଶ୍ନ ଭାବେ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହାକୁ ସେପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବାରୁ ଯେ ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ହୋଇଛି। ଏହାର ପରିଣାମରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଆମର କେତେକ ଭାଇମାନଙ୍କର ମନ ସେହି ଗମ୍ଭୀର ବିଚାରରୁ ବିମୁଖ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଯାହା ଏହି ସମୟରେ ଆମର ସହରମାନଙ୍କରେ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦିଆଯିବା ଥିଲା।

ଏହା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ମହାନ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିଛି।”

“ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ ଉତ୍ତେଜନା ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ କିଛି ମଧ୍ୟ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଏହାକୁ ଆମର ଉପଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଣାଯିବା ନାହିଁ, ଏବଂ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱର ବିଷୟ ଭାବରେ ଏଥିରେ ଦୀର୍ଘ ଆଲୋଚନା କରାଯିବା ନାହିଁ। ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ଏବଂ କରିବାକୁ ଥିବା ମୂଳଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ହାରାଇବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। ଆସନ୍ତୁ, ଯେସବୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟର ବିଷୟରେ ଆମ ପାଖରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରୟାସକୁ ସୀମିତ ରଖିବା।”

“ଯୋହନ ୧୭ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା କ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କ ଶେଷ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ଏମିତି ଅନେକ ବିଷୟ ଅଛି, ଯାହା ବିଷୟରେ ଆମେ କହିପାରୁ,—ପବିତ୍ର, ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ସେମାନଙ୍କର ସରଳତାରେ ସୁନ୍ଦର। ଏହାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମେ ଗଭୀର ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ଚିନ୍ତନ କରିପାର। କିନ୍ତୁ ‘ଦୈନିକ’ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଏମିତି ବିଷୟ, ଯାହା ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କରିବ, ଏହି ସମୟରେ ଉଠାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; କାରଣ ଏହା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଳମ୍ବିତ ଓ ବାଧିତ କରିବ, ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ଏହି ବେଳେ ଆମର ଭାଇମାନଙ୍କର ମନକୁ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି। ଆସ, ଆମେ ଏମିତି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତେଜିତ ନ କରିବା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ମତଭେଦର ସ୍ପଷ୍ଟ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବ; ବରଂ ଆସ, ଆମେ ବାକ୍ୟରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବାଧ୍ୟକାରୀ ଦାବିସମୂହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପବିତ୍ର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା।

“ଆମର ସେବକମାନେ ସତ୍ୟକୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଅନୁକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭବ, ସମସ୍ତେ ଏକେଇ କଥା କହନ୍ତୁ। ଭାଷଣଗୁଡ଼ିକ ସରଳ ହେଉ, ଏବଂ ସହଜରେ ବୁଝିପାରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ଓ ମୂଳଭୂତ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ହେଉ। ଯେତେବେଳେ ଆମର ସମସ୍ତ ସେବକ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବୁଝିବେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ। ଆମକୁ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ଆମ ସହ ସହକାର କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛୁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଏକ ପବିତ୍ର ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ।”

“ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟସଦୃଶ ଏକତାର ବନ୍ଧନରେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଏକତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ; ତେବେ ଆମର ପରିଶ୍ରମ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ। ଏକ ସମ ପଦକ୍ଷେପରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ, ଏବଂ କୌଣସି ବିବାଦକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ସତ୍ୟର ଏକତ୍ରୀକରଣକାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କର, ଏବଂ ଏହା ମାନବମନରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ। ଏକତାରେ ଶକ୍ତି ଅଛି।”

“ଏହା ଗୌଣ ମତଭେଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରମୁଖ କରି ଦେଖାଇବାର ସମୟ ନୁହେଁ। ଯଦି କେତେକେ, ଯେମାନଙ୍କର ଗୁରୁଙ୍କ ସହିତ ସଜୀବ ଓ ଦୃଢ଼ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଅନୁଭବର ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମକୁ ନିକଟରୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିବା ସତ୍ୟର ଶତ୍ରୁମାନେ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ନେବେ, ଏବଂ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। ସମସ୍ତେ ନମ୍ରତା ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ହୃଦୟରେ ନମ୍ର ଓ ଦୀନ ଥିବା ତାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।”

‘ନିତ୍ୟ’ ବିଷୟଟି ଏପରି ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଯେପରି କରାଯାଇଛି। ଏହି ବିଷୟକୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଲୋକମାନେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ବିବାଦ ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାହାରୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି।

ଭାଇ ଲ୍ୟାରି ସ୍ମିଥ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ନିନ୍ଦା କରୁଥିବା ବିଷୟବସ୍ତୁ ସମ୍ମିଳିତ ଏକ ପ୍ରଚାର ପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମର୍ଥନ ମିଳିନଥିଲା। ଏବଂ ଏଲଡର ପ୍ରେସକଟଙ୍କୁ ମୁଁ କହିବି, ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଭାର ରଖିନାହାନ୍ତି।

“ଆମ ପ୍ରମୁଖ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମତଭେଦ ରହିଛି ବୋଲି ଜାଣିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଏଲ୍ଡର ଡାନିଏଲ୍ସ କିଛି ସ୍ଥାନରେ ଯେପରି କରାଯାଇଥିଲା ସେପରି ଏହି ବିଷୟକୁ ପ୍ରମୁଖତାର ସହିତ ଆଗକୁ ଆଣିଥିଲେ

> ବୋଲି ଶୁଣି ମୁଁ ବେଦନାନ୍ୱିତ ହେଲି।"
>
> "ଆମର ଅନ୍ୟ କେତେକ ସହୋଦରମାନେ ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ଏବଂ 'the daily'ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜମାନଙ୍କର ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାର ପରିଣାମ ବିଷୟରେ କାରଣରୁ ପରିଣାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମତଭେଦର ଅବସ୍ଥା ରହିଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ପ୍ରମୁଖ କରାଯିବ ନାହିଁ। ସମସ୍ତ ବିବାଦ ବନ୍ଦ ହେଉ। ଏପରି ସମୟରେ ନିରବତା ହିଁ ବାକ୍ପଟୁତା।"
>
> "ଏହି ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବଚନ ପ୍ରଚାର କରିବା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ, ତାଙ୍କ କୃପାର ବଣ୍ଟନକାରୀମାନେ ଭାବେ, ବଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ସତ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ।" ପ୍ୟାମ୍ଫେଲ୍ଟସ୍ ସଂଖ୍ୟା 20, 11, 12.

ଭାଇ ଲ୍ୟାରି ସ୍ମିଥ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିଲେ, ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରତି ବିଶେଷଭାବେ କ୍ରୋଧାବିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ; କାରଣ ଏହା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ, *Daniel and the Revelation*, ଯାହାକୁ ପ୍ରେସ୍କଟ୍ ଓ ଡାନିଏଲ୍ସ "the daily" ବିଷୟରେ ସେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ଲେଖନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଭାଇ ସ୍ମିଥ ସତ୍ୟର, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମଧ, ପକ୍ଷରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ସେ ଏହି ବିବାଦକୁ ପୁନଃପୁନି "at this time" ବୋଲି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସୀମିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଶେଷ ପ୍ରାୟ ସେ କହୁଛନ୍ତି, "While the present condition of difference of opinion regarding this subject exists, let it not be made prominent." ଆଜି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ "the daily" ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ, ସେମାନେ ଆଜି ଶୈତାନୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି। ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଆଜିର ପରିସ୍ଥିତି ସେତେବେଳର ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଏକ ନୁହେଁ।

ଏଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ି 1888 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ନେତୃତ୍ୱମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମବାଦ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ଅଧିକ ବଡ଼ ଆତ୍ମବାଦୀ ଭ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏମିତି ଏକ ପରିବେଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଥିଲେ ଯାହା ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ଓ ବିଭେଦକୁ ଆଣିଥାଏ, କାରଣ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଜେ ଯାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ, ତାହାକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ। ଡାନିଏଲ୍ସ, ପ୍ରେସକଟ୍ ଏବଂ କେଲଗ୍ ପରି ଲୋକମାନେ ସେହି ଇତିହାସର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଉଠିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏଜିକିଏଲ୍ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ସତ୍ତରିଜଣ ପ୍ରାଚୀନ, "ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହର ପ୍ରାଚୀନମାନେ" କ'ଣ "ଅନ୍ଧକାରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ନିଜ ଚିତ୍ରର କକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରୁଛି? କାରଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି।"

ସେହି ପିଢ଼ୀରେ 1888ର ବାର୍ତ୍ତାର ଦୂତଦ୍ୱୟ ଉଭୟେ ତର୍କବିତର୍କ, ଅସ୍ମିତା ଓ ଆଧାତ୍ମିକତାବାଦରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ, ଯାହା ହେଜକିୟେଲଙ୍କ ସେହି ସତ୍ତରିଜଣ ପ୍ରାଚୀନଙ୍କୁ ଆବରଣ କରିଦେଇଥିଲା, ଯେମାନେ ମନ୍ଦିରର ଦେବାଲରେ ଓ ନିଜମାନଙ୍କ ମନର ଦେବାଲରେ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ଅଙ୍କିତ କରିଥିଲେ। କେଲୋଗଙ୍କ ଆଧାତ୍ମିକତାବାଦ ହେତୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ହଟାଇ ଦିଆଗଲା, ତଥାପି ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ପୁନର୍ବ୍ୟାଖ୍ୟାବାଦୀମାନେ ଅଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାନ୍ତି ଯେ ସେହି ପିଢ଼ୀର ଅବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଜୟ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା। ବିଚାରକମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଏହାର ଏକ ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାରକମାନଙ୍କ ଇତିହାସର ସାରାଂଶ ଏହି କାଳଖଣ୍ଡ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମେଳ ଖାଉଛି, କାରଣ ବିଚାରକମାନଙ୍କର ଶେଷ ପଦ୍ୟ ଏପରି କହେ:

> ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଇସ୍ରାଏଲରେ କୌଣସି ରାଜା ନଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଠିକ୍ ଲାଗୁଥିଲା, ସେହି କାମ ହିଁ କରୁଥିଲା। ବିଚାରକର୍ତ୍ତା 21:25।

ଆମେ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ସମୟରେ କାହିଁକି ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ିର ଇତିହାସ ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଏ ତାହା ଆମେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବୁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଯେ, ଲାଓଦିସିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ର ଇତିହାସକୁ ବିଚାର କରିବାବେଳେ, ସହଜରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ଇତିହାସ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯେମାନେ ଐତିହାସିକ ପୁନର୍ବ୍ୟାଖ୍ୟାବାଦର ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଚାହୁଁନଥିଲେ

ଯେ ସେହି ଇତିହାସକାଳରେ “the daily” ବିଷୟଟି ଉତ୍ତେ ଜିତ କରାଯାଉ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତ ବରେ ଏହା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ର ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଛୋଟ ଏକ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟ କ ଦଳ ଥିଲା, ଯେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ “angels that were expelled from heaven” ଦ୍ୱ ାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଭ୍ର ାନ୍ତ ଧାରଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ର ଚାର କରିବା ପାଇଁ ସାର୍ବଜନୀନ ମଞ୍ଚ ଦିଆଯାଉ। କିନ୍ତୁ ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ୱାଇଟ୍ କେବେ ମଧ ଏହି ଧାରଣାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଯେ ଭୁଲକୁ ଧାରଣ କରି ରଖିବା ଠିକ୍ ଅଟେ—ଏପରି ସୁଚନା କରିବା ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ାସର ସଠିକ୍ ବିପରୀତ।

> “ଭାଇମାନେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ଭାବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରୁଛି ଯେ, ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ରୁହ, ଯାହାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମନକୁ ସତ୍ୟରୁ ବିମୁଖ କରିବାକୁ ଅଟେ। ଭ୍ରାନ୍ତି କେବେ ନିର୍ଦୋଷ ନୁହେଁ। ସେ କେବେ ପବିତ୍ର କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସଦା ବିଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ମତଭେଦ ଆଣେ। ସେ ସଦା ବିପଜ୍ଜନକ। ଶତ୍ରୁ ସେହି ମନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବହୁତ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁଦୃଢ଼ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ବାଇବେଲର ସତ୍ୟରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇନାହିଁ।” Testimonies, volume 5, 292.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> “ଆମ ପାଖରେ ହାରାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। କ୍ଲେଶକର ସମୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି। ପୃଥିବୀ ଯୁଦ୍ଧର ଆତ୍ମାରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଉଠିଛି। ଶୀଘ୍ରହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କରେ କୁହାଯାଇଥିବା କ୍ଲେଶର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ। ଦାନିୟେଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣର ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି। ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣରେ ଯାହା କିଛି ଇତିହାସ ଘଟିଯାଇଛି, ତାହାର ବହୁ ଅଂଶ ପୁଣିଥରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ତ୍ରିଶତମ ପଦରେ ଏକ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯେ ‘ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଫେରିଯିବ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବ; ସେ ଏମିତିହି କରିବ; ସେ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବ ଓ ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ନିୟମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ମତି କରିବ। ଏବଂ ସୈନ୍ୟବଳ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ନିତ୍ୟ ବଳିକୁ ଅପସାରଣ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଉଜାଡ଼ କରେ ତାହାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଦେବେ। ଏବଂ ଯେମାନେ ନିୟମ ବିରୋଧରେ ଦୁଷ୍ଟତା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଟୁବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଦେବ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ନିଜ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଦୃଢ଼ ହେବେ ଏବଂ ମହାକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବେ। ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ସେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ; ତଥାପି ସେମାନେ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଲୱାରଦ୍ୱାରା, ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା, ବନ୍ଦୀତ୍ୱଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଲୁଟଦ୍ୱାରା ପତିତ ହେବେ। ଏବେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପତିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ; କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଚାଟୁବାକ୍ୟ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେବେ। ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ପତିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ୱେତ କରିବା ପାଇଁ; କାରଣ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାମ କରିବ; ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ଉପରେ ନିଜକୁ ମହାନ କରିବ, ଏବଂ ଦେବମାନଙ୍କ ଦେବଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧର ପରିଣତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା କରାଯିବ।’ ଦାନିୟେଲ 11:30–36।”

> “ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି ଦୃଶ୍ୟମାନ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି ଘଟଣାମାନ ଘଟିବ। ଆମେ ପ୍ରମାଣ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ଯେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଈଶ୍ୱରଭୟ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ମନକୁ ଶୈତାନ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଆଣୁଛି। ସମସ୍ତେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ବୁଝନ୍ତୁ, କାରଣ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି କ୍ଲେଶକାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛୁ, ଯାହା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି:”

> “‘ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୀଖାଏଲ ଉଠିବେ, ସେହି ମହାନ ଅଧିପତି, ଯିଏ ତୁମ ଜନଗଣର ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଅଛନ୍ତ ି; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଏମିତି ସଙ୍କ ଟର ସମୟ ଆସିବ, ଯାହା କୌଣସି ଜାତି ଥିବା ଦିନଠାରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଧ ାର ପାଇବେ, ଯେହେତୁ ପୁସ୍ତ କରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଜଣ। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଧୂଳିରେ ଶୁଇଥିବା ଅନେକେ ଜାଗ୍ର ତ ହେବେ, କେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ, ଏବଂ କେହି ଲଜ୍ଜ ା ଓ ଅନନ୍ତ ଘୃଣା ପାଇଁ। ଏବଂ ଯେମାନେ ଜ୍ଞ ାନୀ, ସେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡ ଳର ଦୀପ୍ତ ି ପରି ଦୀପ୍ତ ିମାନ ହେବେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଧର୍ମପଥକୁ ଫେରାନ୍ତ ି, ସେମାନେ

ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ତାରାମାନଙ୍କ ପରି ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କର; ଅନେକେ ଏପଟୁ ସେପଟୁ ଦୌଡ଼ିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ।’ ଦାନିଏଲ 12:1–4।” ମାନୁସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ରିଲିଜେସ୍, ସଂଖ୍ୟା 13, 394।